

Een CV90 van het 44 Pantserinfanteriebataljon

de "Grande Finale"

Door

Victor A. C. Remouchamps

ISBN: 9789402174069

Dankwoord

ok voor deze versie van dit boek blijft mijn dank opnieuw uitgaan naar mijn ex-collega Leo Dorrestijn die mij opnieuw geholpen heeft met het verzamelen van waardevolle informatie voor het aanpassen van het scenario dat ik heb gebruikt.

Verder heb ik opnieuw dankbaar gebruik gemaakt van de hulp van mijn vrienden en ex collega's Charlef Brantz en Toine Beukering die mij inzicht hebben gegeven in het functioneren van de huidige besluitvormingsprocessen binnen de top van de Koninklijke Landmacht. Ook kreeg ik waardevolle adviezen van de leden van het „Officers Netwerk/ON“ van ex-collega van Ad van der Loo. Mijn ex-collega Dierk Zielman die me, gebruik makend van open bronnen, heeft me een kijkje achter de schermen gegeven over de huidige organisatie van de Nederlandse luchtverdediging.

En last but not least, de beheerder van de FB pagina Sta Pal; Ton Nijhof, die mij nét op tijd, naast het redigeren van het verhaal, heeft voorgelicht over mogelijk- en onmogelijkheden van het „hacken“ van media. Daarnaast niet te vergeten mijn vriend en ex-collega Geert Mestrom die opnieuw fijnmazig het hele werk nog een keer heeft doorgenomen en mij daarbij van onmisbaar advies heeft voorzien.

A.M.D.G.

Sun Tzu

Inhoud

Dankwoord:	blz. 3
Inhoudsopgave:	blz. 5
Proloog:	blz. 7
Hoofdstuk 1: Voorbereiding	blz. 11
Hoofdstuk 2: De aanloop	blz. 31
Hoofdstuk 3: De eerste stap	blz. 49
Hoofdstuk 4: De herinvoering van de dienstplicht	blz. 63
Hoofdstuk 5: Het materieel	blz. 77
Hoofdstuk 6: Ontwikkelingen in Oost-Europa	blz. 87
Hoofdstuk 7: De vlam slaat in de pan	blz. 105
Hoofdstuk 8: Politieke ontwikkelingen/ Door het oog van de naald	blz. 119
Hoofdstuk 9: Rust bij de stukken	blz. 137
Hoofdstuk 10: Een bedrieglijke adempauze	blz. 149
Hoofdstuk 11: De spanning wordt weer opgevoerd	blz. 167
Hoofdstuk 12: Schaken: Putin is aan zet	blz. 173
Hoofdstuk 13: De trein bij Jurbarkas	blz. 183
Hoofdstuk 14: De eerste schermutselingen	blz. 189
Hoofdstuk 15: De strijd brandt los	blz. 205
Hoofdstuk 16: De strijd wordt voortgezet	blz. 221
Hoofdstuk 17: De „dolkstoot”	blz. 241
Epiloog	blz. 255
Verantwoording illustraties:	blz. 261

Proloog

D

it is nog steeds geen politiek-correct boek. En het is ook niet mijn

bedoeling om het die richting uit te sturen. Het is een herschreven versie van mijn in 2015 geschreven roman; „De voorlaatste Oorlog” toen nog niet veel details bekend waren over de plannen van de NATO om de Oost-Europese bondgenoten in het algemeen en de Baltische regio in het bijzonder, militair te versterken. Inmiddels is er informatie vrijgekomen die aan het in 2015 geschreven scenario van het verhaal meer gedetailleerde diepgang kan geven zodat de geloofwaardigheid daarvan beter tot zijn recht komt.

Wat blijft in deze nieuwe variant is mijn absolute weerzin over het stuitende beleid dat achtereenvolgende regeringen sinds 1991 met onze trotse Krijgsmacht hebben uitgehaald en wat het zorgwekkende resultaat zou kunnen zijn van hun laffe, kortzichtige en onnadenkende optreden. Het is aan de kwaliteiten van de individuele soldaat en de inventiviteit van het Nederlands militair leiderschap te danken dat de uitkomst van dit verhaal niet in een apocalyptische ramp eindigde.

Mijn weerzin gaat ook in het bijzonder uit naar de acht generaties van wegzijkende generaals die deze ontwikkelingen uit carrièreoverwegingen zonder morren hebben geaccepteerd, doch bij hun afscheid wel luid hebben geroepen dat „*het zo niet langer kan!*”!

Ná hun afscheid! Niet *tijdens* hun carrière!

Ik besef dat wanneer ik dit boek vijftien jaar geleden in mijn actieve periode binnen de Krijgsmacht had geschreven, ik op de „Lange Poten” zou zijn onthoofd. (Het Binnenhof, hoewel beter geschikt voor dat doel, is gereserveerd voor nationale helden zoals Johan van Oldenbarnevelt, een categorie waartoe schrijver na uitgave van dit boek met zekerheid niet zal worden gerekend. De „Lange Poten” is echter maar vijf minuten verder wandelen)

Ik zou op het eind van mijn carrière, annex loopbaan, als ik althans voordien niet reeds publiekelijk bij het grof vuil zou zijn gezet wegens „krijgstuchtondermijnende activiteiten”, als parkeeroplossing vermoedelijk de aangewezen verantwoordelijke officier zijn geworden om

op oneven dagen verantwoordelijk te zijn voor het uitdelen van rollen WC papier in de legerplaats Oirschot.

Maar nu ik geen formele banden met mijn vroegere werkgever heb, vind ik, dat ik de ontwikkelingen die er momenteel gaande zijn in de relatie tussen het vrije Westen en het kleptocratische, imperialistische Rusland, het beste kan weergeven in een roman die vermoedelijk door velen, vooral Nederlanders van linkse „oogkleppen-signatuur”, beoordeeld zal worden als:

“Oorlogshitserij”!

of :

“Het aankweken van verwerpelijke, typisch (ultra)rechtse¹ en daardoor ziekmakende en ongenueanceerde en ongefundeerde angstneuroses”!

2

Ik lig daar nog geen minuut wakker van en ik wil, ondanks de niet te vermijden partij links moddergooien, mijn zorgen en onvrede blijven uitdragen over wat er in de nabije toekomst zou kunnen gebeuren wanneer wij in het Westen maar blijven toegeven aan de chantage van Vladimir Vladimirovitch, beter bekend als „Tsaar” Putin. Zijn manier van „overleg” en „samenwerking” is, dat **wij** geven en **hij** neemt.

---

¹ „Ultra rechts” is in de linkse vocabulaire, alles ter rechterzijde van de SP en het “DENK winkeltje”.

² Naar de bekende TV serie uit de jaren 70 “It ain’t half hot mum” met Windsor Davies als Batterij Opperwachtmeester.

Ik woon nu al weer veertien jaar in Litouwen, ongeveer vijftig kilometer vanaf het IJzeren Gordijn, dat onmogelijk als „voormalig” kan worden gekwalificeerd, want het bestaat feitelijk opnieuw. Bij het passeren van de Belarus- Litouwse grens krijgt de bezoeker anno 2018 dezelfde ervaring die John Doe had bij de landing in Normandië in 1944 toen hij de eerste duinenrij van de „Atlantik wall” trachtte te bereiken. De neerbuigende arrogantie van de Belarussische grenswachten wanneer het duidelijk is dat de verdwaalde toerist uit het Westen komt, geeft een identiek gastvrij gevoel toen wanneer John Doe een mirailleursnest op Omaha beach bestormd.

Bij de gevechten om de TV toren in Vilnius in 1991, reden de tanks van de OMON zonder mededogen over de ongewapende demonstranten in, en vermoordden en verwonden meer dan 200 mensen

En ik voel dagelijks de toenemende angst³ van de bevolking van dit land en haar Baltische burens over de manier waarop het Kremlin er in blijft volharden dat het de bestaande grenzen van 1991 niet wenst te accepteren en uit is op een herstel van de geografische status quo van vóór het imploderen van de Sovjet Unie. De Baltische landen behoren volgens Tsaar Vladimir, net als de Centraal Aziatische republieken, Oekraïne en Georgië tot de Russische „MIR“, het door het Kremlin zelf bedachte gebied van verantwoordelijkheid en gebied

van belangstelling met 100 miljoen Russische-orthodoxe katholieken⁴. Beelden hoe de troepen van het Russische Ministerie van Binnenlandse Zaken; de OMON⁵; tijdens de gevechten om de televisietoren in Vilnius in 1991, zonder enige consideratie of schaamte over de protesterende

³ Putin formuleert zijn *Ruski Mir* als: „Groot-Rusland bestaat uit 'Rusland, Wit-Rusland, Oekraïne en de Baltische staten.'

⁴ Het Kremlin is namelijk van mening dat de Russische orthodoxe Kerk of het „Patriarchaat van Moskou” een soort bindmiddel is om dat gebied van verantwoordelijkheid aan elkaar te smeden.

⁵ De speciale politietroepen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken: Russische OMON: *Otryad Militsii Osobogo Naznacheniya*.

studenten heen reed en daarbij verantwoordelijk was voor 14 doden en honderden gewonden. Bovendien trekt een belangrijk deel van de Litouwse bevolking hun wenkbrauwen op wanneer uit de kring van de huidige Amerikaanse president geluiden komen zoals :

„Estland ??? We gaan toch geen oorlog voeren om een Russische provincie op de drempel van Rusland?”⁶“

Er is uiteraard niets op tegen om de verstandhouding met de Russische Federatie te verbeteren, maar dat is in het verleden altijd een eenzijdig avontuur geweest waarbij het Westen de verwijten kreeg en Putin' s Rusland de winst opstreek.

Deze versie van het boek is dus alweer niet bedoeld om te amuseren, maar om met argumenten te waarschuwen. Argumenten die gebaseerd zijn op feitelijke acties en uitspraken die Tsaar Putin en zijn kornuiten dagelijks via hun eigen staatsmedia zoals *Russia Today (RT)* en *Sputnik* aan het Russische volk worden verkocht en door de kortzichtige en domme maar volzame Westerse „kwaliteitsmedia” klakkeloos wordt overgenomen. Kritiek op Putin wordt binnen de Russische Federatie als een strafbaar feit vervolgd. In de Westerse papegaaienmedia wordt kritiek op de Tsaar alleen (nog) maar afgedaan als *ultrarechtse* kwaadsprekerij (Daar gaan we weer)

---

⁶ Newt Gingrich, de voormalige (Republikeinse) “Speaker of the House” in een interview met Fox News. Gingrich mag dan wel een historicus zijn, maar een paar lessen Europese geschiedenis op het niveau van groep vijf in Nederland doet wonderen.

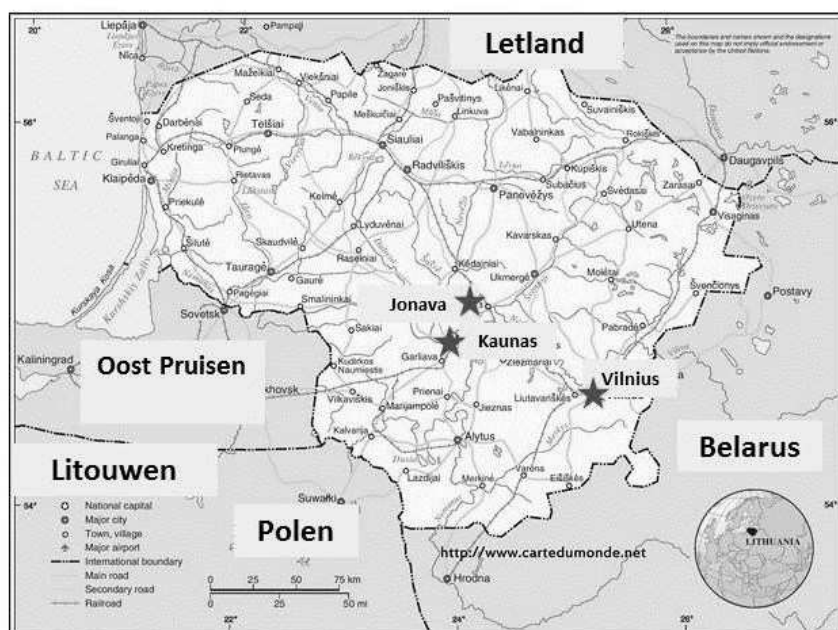
Hoofdstuk 1

Voorbereiding, November 2021.

Het weer is afschuwelijk!

Nu is dat in Litouwen geen uitzondering in november, maar dit jaar - 2021 - is het wel erg bar en boos. De regen komt nu al drie weken met bakken tegelijk naar beneden en het grootste deel van het tijdelijk kampement staat al net zo lang onder water. Nou is „bar en boos" mogelijk een wat overtrokken kwalificatie, maar wanneer het water vrijwel permanent de hele modderige appelplaats bedekt en kennelijk geen zichtbare aanstalten maakt om zich terug te trekken, dan is die kwalificatie op zijn plaats.

Het kampement van de Nederlandse luchtverdedigingseenheid was oorspronkelijk gedacht om in Šveicarija, iets ten zuiden van Jonava, te worden ingericht, maar die locatie werd in november 2020 nog steeds ingenomen door verzorgingseenheden van de sinds juni van het vorig jaar in Litouwen gestationeerde Deense 2de Brigade die op het punt staat te worden afgelost door onze Nederlandse 43ste Gemechaniseerde brigade die haar hoofdkwartier in de buurt van Rukla heeft, niet ver van het stadje Jonava.

Het Duits-Nederlandse legerkorps, waar deze brigade toe behoort, heeft met dat NATO-plan ingestemd.

Nederland, althans de regering, heeft namelijk positief gereageerd op het verzoek van de NATO om een eenheid van brigadegrootte in Oost Europa te stationeren, en tot vrijwel ieders stomme verbazing, goedkeuring verkregen van het parlement. Alhoewel met de kleinst mogelijke meerderheid. Het zal geen mens verbazen om te lezen dat de kleinst mogelijke minderheid zich aan de extreem⁷-linkerzijde van het Parlement bevindt.

De reden voor de uitslag van de stemming ligt voor de hand.

Er is sinds 2014 een aanwijsbare toename van de dreiging door de Russische Federatie, zowel op politiek als militair gebied. De haviken waaronder veel topmilitairen en ook zoals verwacht, de leiding van de Russisch Orthodoxe Kerk, inbegrepen de minst kwetsbare oligarchen uit Putin' s inner circle, hebben het blijkbaar gewonnen van de gematigde, meer op samenwerking met het Westen, georiënteerde politici en miljardairs. Niet dat die mannen plotseling een ogeneselijk virus van pro-Westerse hysterie hadden opgelopen en ze collectief gezwicht waren voor de aantrekkelijke aspecten van werkelijke democratische beginselen, want voor die neiging waren de beroeps-zakkenvullers al generaties geleden geïmmuniseerd, doch de angst dat hun gestolen en in het westen geparkeerde tegoeden en bezittingen in beslag konden worden genomen, veroorzaakten een toenemende paniek. De nerveuze politieke maffia ter linkerzijde „van de Tsaar liet via de door hen gecontroleerde media weten dat het buitenlands beleid van Putin misschien zou moeten worden „aangepast“.

Een levensgevaarlijk standpunt zoals later bleek, want een aantal van die zogenaamde *verontruste* oligarchen werden plotseling vervolgd door speciale aanklagers die werden aangestuurd door zogenaamde „anti-corruptie“ rechtbanken die uiteraard weinig moeite hadden om bewijsmateriaal te vinden om hun aanklacht van corruptiepraktijken te onderbouwen. In Nederland bestaat voor die situatie een spreekwoord voor waarin de woorden „zwart⁸“, „pot“ en „ketel“ voorkomen.

---

⁷ Waarom ook niet? „Extreem-links“ als tegenvoeter van de kwalificatie van „extreem rechts“ voor alle politieke partijen die nog enige vorm van politiek fatsoen hebben.

⁸ Het spreekwoord zal vermoedelijk opnieuw bij mevrouw Sylvana Simons op „grote discriminerende weerstand stuiten, maar „who cares“?

Oost-Europese landen waaronder de Baltische landen, Polen, Roemenië en Bulgarije, die allemaal de hete adem van een hernieuwd imperialistisch Rusland in de nek voelen. Na de dramatische ontwikkelingen in Oekraïne waarbij Putin's imperialistische plannen in 2019 uiteindelijk hebben geleid tot een daadwerkelijke oorlog met zijn buurland. In de machteloze Verenigde Naties werd de inval en de bezetting van substantiele delen van Oekraïne gewoontegetrouw als „onacceptabel“, „onaanvaardbaar“ en „in strijd met de geldende internationale rechtsorde“ gekwalificeerd, doch een motie om de actie te veroordelen werd natuurlijk en gewoontegetrouw door een Russische veto getorpedeerd (gaap!). De Nederlandse papegaaienmedia die voordien de ontwikkelingen in Oekraïne slechts zijdelings hadden gevolgd, werden pas actief nadat op 17 juli 2014 door een Russische luchtverdedigingseenheid: de 53 ste Anti Aircraft Missile Brigade uit Kursk⁹, met een Russische BUK-raket een passagiersvliegtuig; MH 17 was neergeschoten waarbij onder meer 196 Nederlanders omkwamen. Tijdens de bezetting van het Krimchiereiland en de inval in Oost Oekraïne werd de schouder-ophalende verslaggeving van de Westerse kwaliteitsmedia tot Putin's grote tevredenheid (uiteraard) als *beheerst* gekwalificeerd.

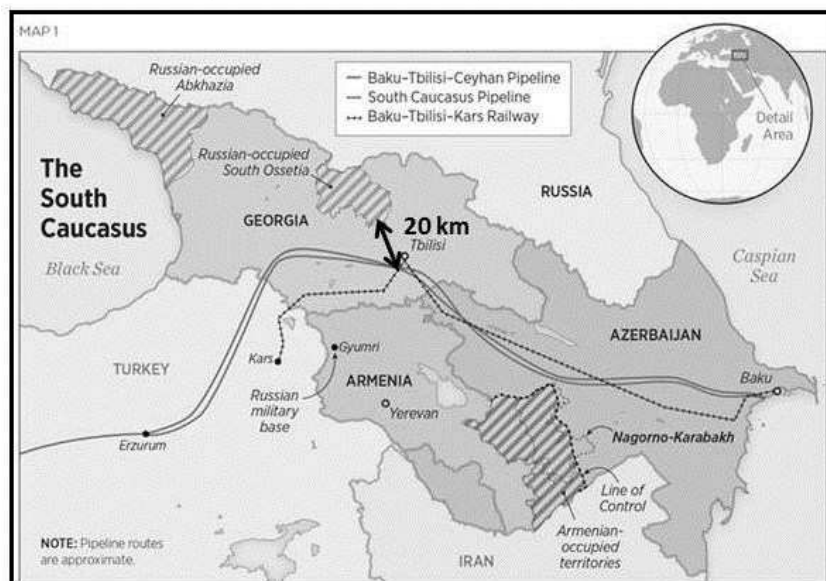
⁹ Commandant van de eenheid (omcirkeld) die het misdrijf sanctioneerde en dus de verantwoordelijkheid daar voor draagt, is Kolonel Generaal Nicolai Federovich Tkachev.

Het gevolg van de Russisch-Oekraïense oorlog in 2019 en de uitkomst van die catastrofe was voorspelbaar en conform de analyses die sinds 2016 mondjesmaat in de pers verschenen.

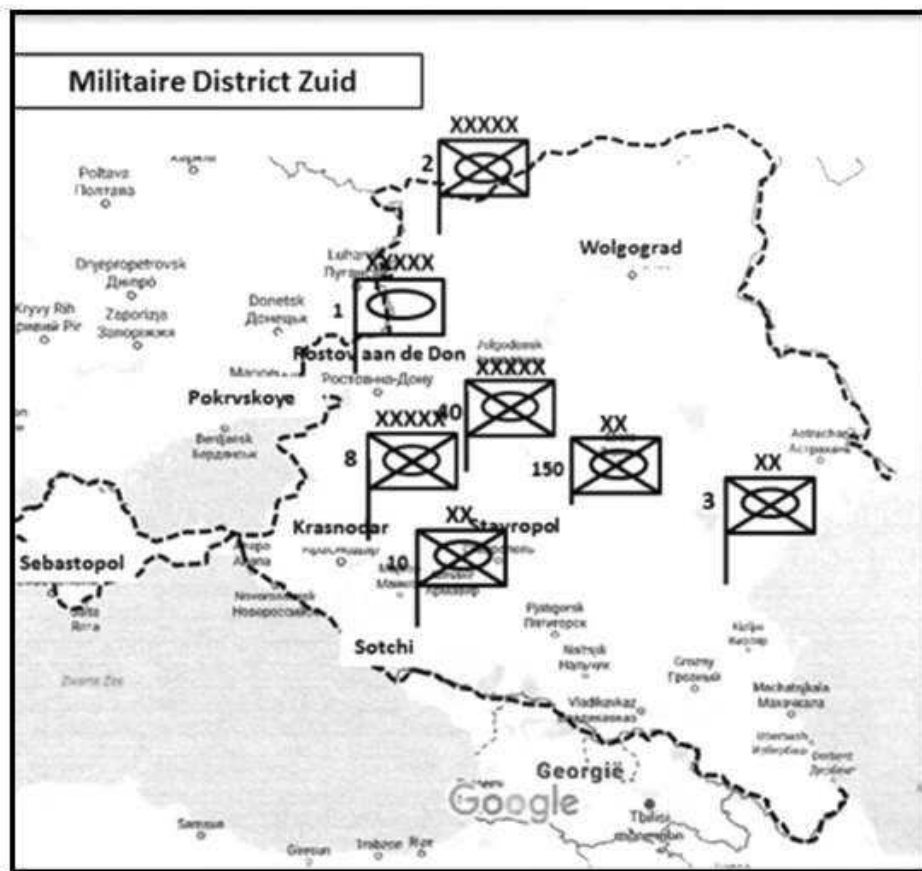
Twee miljoen vluchtelingen die zich niets aantrokken van grensbewaking, visa en doorlaatposten, overstroomden de Baltische landen, Polen, Bulgarije en Roemenië. Uiteraard op zoek naar verdere mogelijkheden om in navolging van de tsunami van vluchtelingen en gelukszoekers uit noord- en midden Afrika in 2016, 2017 en 2018 uiteindelijk in Nederland, België, Duitsland, Denemarken, Ierland en Zweden een goed heenkomen probeerden te vinden. De Oost-Europese lidstaten van de NATO hebben de organisatie verzocht, nee, gesmeekt, om hun oostelijke buitengrenzen beter te beschermen na de Russisch-Oekraïense oorlog.

Met de oefening „ZAPAD 2017“ waarvan het centrale scenario in september van 2017 in Belarus en Rusland plaats vond, werd de basis gelegd voor een voortzetting van de oorlog in Oekraïne. De oefening op zich was eind september formeel beëindigd, maar tijdens deze oefening waren de randvoorwaarden al gevormd voor een voortzetting van de Russische imperialistische politiek.

Rusland, dat door de steeds verder verslechterende financiële situatie naar een oplossing zocht om haar geld- en energie verslindende agressie in het Donbas bekken van Oost-Oekraïne te beëindigen, haalde het 2008 scenario voor de oorlog tegen Georgië uit de kast en concentreerde een geweldige strijdmacht in het Militair District Zuid, met haar hoofdkwartier in Rostov-on-Don. (De Russen mogen dan een gebrekkige fantasie hebben, ze zijn uitgerust met een formidabel goed functionerend, doch jammergenoeg buitengewoon selectief geheugen)

Dat hoofdkwartier had al de nodige ervaring in dit soort opdrachten, want in 2008, toen de Russen besloten dat ze hun aanwezigheid in de Kaukasus wilden verstevigen om de olie- en gaspijpleidingen van Azerbeïdjan¹⁰ naar de Zwarte Zee te kunnen beheersen en om de NATO aspiraties van Georgië de kop in te drukken, moest het hoofdkwartier van het MDS deze operaties coördineren. Het 1ste, 8ste, en 2de leger werden „in het kader van de oefening“ uit het Militair District Centrum (MDC) met het gros van hun verzorgende eenheden naar de omgeving van Rostov-on-Don verplaatst.

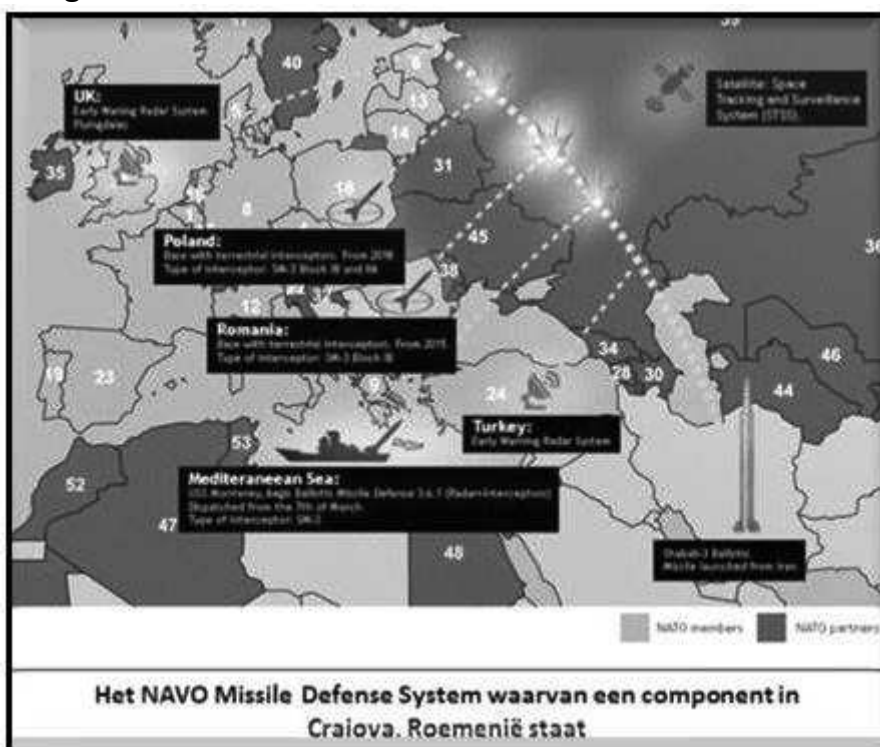
De NATO had die ontwikkeling echter onderkend en had gepaste tegenmaatregelen genomen:

- Tegelijkertijd met het starten van ZAPAD 2017 begon Zweden, gesteund door verschillende NATO lidstaten, de oefening Aurora-

¹⁰ Zie kaart. Nadat de invasie was gestopt, besloten de Russen dat de afstand van hun voorste lijn eerste troepen tot aan de pijpleidingen nog iets te groot was en besloten zonder enige toelichting om die grens nog maar eens met 15 kilometer in zuidelijke richting te verleggen. Reacties in het Westen? Nihil! Probleem afgeschreven! (Is een binationeel probleem!)

17¹¹ waarin het Rusland duidelijk werd gemaakt dat avonturen in de Baltische Zee op een stevige weerstand zou kunnen rekenen.

- Eventuele initiatieven in het zuidelijk theater om de druk op de landen in de Kaukasus en het Zwarte Zee gebied op te voeren werden beantwoord door het uitvoeren van het voornemen om in Constanța, Roemenië een nieuw NATO hoofdkwartier; De NATO Zwarte Zee Vloot/ NBSF) te ontplooien.
- Bovendien werd de operationele status van het *Missile Defense System* in Craiova, Roemenië tijdens die operatie verhoogd. Waarbij het duidelijk werd gemaakt dat eventuele Russische activiteiten in de buurt van het luchtruim van de Oostelijke NATO landen door het superieure NATO-luchtverdedigings systeem zou worden opgevangen.

De NATO heeft, na de voor Oekraïne noodlottig afgelopen oorlog in 2018 en ter voorkoming van verdere agressie voor voornamelijk de Baltische landen, die in het Russische scenario gedoodverfd waren om in een volgende fase het slachtoffer te worden, uiteindelijk besloten haar buitengrenzen met multinationale troepen te versterken om verdere verrassingen in de Baltische regio Polen, Roemenië en Bulgarije te voorkomen.

¹¹ De oefening Aurora 17 vond plaats in september 2017 waarin 20.000 militairen uit Zweden, Finland en de NATO landen Denemarken, Noorwegen, Frankrijk, Estland, Letland en de VS een mogelijke aanval op het Zweedse eiland Gotland afsloegen.

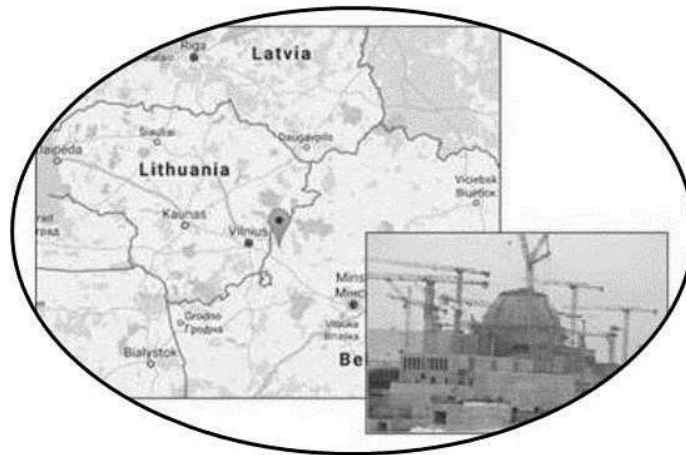
De NATO besloot om een legerkorps in Oost Europa te stationeren bestaande uit vier gemechaniseerde divisies, met onder bevel een aantal eenheden van brigadegrootte uitgerust met gemechaniseerde infanterie en tanks, die door diverse NATO bondgenoten zou worden geleverd. De eenheden zouden worden ondersteund door specialistische troepen zoals luchtverdediging, vuursteun en genie. Het NATO legerkorps beschikte slechts over een symbolische hoeveelheid gevechtskracht omdat de tegenstanders in deze regio beschikten over ten minste tien eenheden van vergelijkbare grootte. Maar ondanks dat hadden de Russen uiteraard luiddruchtig geprotesteerd over de stationering van NATO troepen en dat het plaatsen van eenheden tegen de grens tussen Rusland en de oost-Europese landen beschouwede als de „zoveelste daad van agressie binnen honderd jaar tegen Moedertje Rusland“.

Bovendien stelde de Russen dat stationering van eenheden in de omgeving van de Russische grens met de oostelijke NATO partners op permanente basis, in strijd was met de afspraken gemaakt tijdens de ondertekening van de *Russia NATO Council*¹². De afgevaardigde van Rusland in de Veiligheidsraad: Vassily Nebezia, haalde opnieuw de historische doodoener uit de kast en stelde dat de NATO steeds verder in oostelijke richting opschoof en dat dit in strijd was met de afspraken die Tussen Rusland en de NATO waren vastgelegd. (gaap!)

De vertegenwoordiger van de Verenigde Staten; Nikki Hayley, reageerde door te zeggen dat de door Rusland aangehaalde afspraken als eerste door Rusland werden genegeerd doordat Rusland, onder het mom van het beschermen van de constructie van een kerncentrale in Ostrovets in Belarus, een permanent militair garnizoen had ingericht op 41 kilometer afstand van Vilnius, Litouwen waarbij het al het civiele en militaire vliegverkeer vanaf het vliegveld van Vilnius kon worden beïnvloedt. Nadat de oefening ZAPAD 2017 was beëindigd, bleven Russische eenheden achter en bemanden deze militaire outpost met een eenheid van bataljonsgrootte. Eerst nog troepen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, maar allengs vervangen door reguliere soldaten van het Ministerie van Defensie.

---

¹² Een door de Russen vaak gebruikt argument dat echter in geen enkel document van de afspraken is terug te vinden.

De locatie van de Nucleair Power Plant „Ostrovets“, (inclusief het Russische „garnizoen“) op 41 kilometer van Vilnius

In het Militair District West, met haar hoofdkwartier in Sint Petersburg en onder meer grenzend aan Estland, Letland en Litouwen, zijn meer dan 50.000 man, met als kern het 4de en 6de Legerkorps, gestationeerd. Terwijl in Oost Pruisen, dat de Russen nogal voorbarig in 1945 hebben aangeduid als „Kaliningrad“ en in strijd met alle internationale afspraken simpelweg hebben omgetoverd in een Russische *oblast*¹³, nog eens 40.000 man met als voornaamste eenheid; het 8ste Legerkorps, gereedstaan. Bovendien werd in het Zuidelijk Militair District (MDS) met Rostov-on Don als hoofdkwartier, drie legers¹⁴ gevormd door eenheden en hoofdkwartieren uit de andere Militaire districten naar MDS te verplaatsen

Gebaseerd op de huidige slagordeverhouding in Oost Europa kan een plaatsing van een handvol eenheden van brigadegroote nauwelijks worden afgedaan met het Joseph Goebels achtige protest dat de „NATO de grenzen van Moedertje Rusland bedreigt“. (alweer: gaap!)

Allereerst was er sinds 1991 een aanzienlijke afbouw van de NATO-strijdkrachten in West Europa, met verminderingen van tussen de 40 % tot 60% van de conventionele gevechtskracht, gevolgd door het opheffen van veel nucleaire (raket)eenheden. Rusland reageerde op een tegengestelde manier en demobiliseerde niet of nauwelijks. Bovendien was de meest dichtstbijzijnde Amerikaanse eenheid ergens in midden-Duitsland gestationeerd, dus de omschrijving dat NATO de grenzen met Rusland

¹³ Oblast: Provincie.

¹⁴ Het 8ste, 1ste en 2de Leger, met een gevechtskracht van ten minste zes legerkorpsen.

bedreigt kan zonder problemen worden doorgeschoven naar het bekende sprookjesboek van meneer Grimm¹⁵.

In een interview van RT met de Litouwse Minister van Buitenlandse Zaken ; Linas Linkevicius, werd met name voor de linkse, nauwelijks doorgeleerde, doch alles beter wetende lezers, een heldere uitleg gegeven over dat zogenaemde „opschuiven in oostelijke richting“ van de NATO en dat automatisch gevolg had dat „de geweldspiraal zou worden opgevoerd“. Hij verklaarde dat wanneer je een boerderij bezit die omgeven is door agressieve sluipmoordenaars, en je wilt een Duitse Herder aanschaffen om je veiligheid te verhogen, dit moeilijk als een „toename van de geweldsdreiging“ kan worden uitgelegd zoals in links, anti-nationaal en anti-militair en de bij Putin buitengewoon populaire, papegaaierende Nederlandse „kwaliteitsmedia“ gemakshalve wordt gesteld.

Desondanks een excuus voor de versterking van hun strijdkrachten die door Putin's Jozef-Goebbels-achtige propaganda-apparaat maar graag dagelijks wordt rondgebazuind:

De NATO is agressief en dus moet Rusland zich “verdedigen!!!!” „

Voor binnenlandse consumptie werden bij vrijwel alle staatsomroepen kaarten getoond met de waarschuwende beelden van NATO's agressie

---

¹⁵ Voor de Rusland kenners: „сказочная книга г-на Гримма

Rusland heeft echter al „verdedigend“ in 1991 Moldavisch territorium (Transnistrië) bezet en is ook al „verdedigend“ in 2008 Georgië en in 2014 en 2018 Oekraïne binnengevallen, en van die landen substantiële delen geannexeerd¹⁶, maar dat was zuiver *Self Defense*. Bovendien werd de annexatie, als *bevrijding* gekwalificeerd door razensnel Zuid-Ossetische en Abchazische collaborateurs (die minder dan twee procent van de lokale bevolking vormden) van Russische paspoorten te voorzien die plotseling de *wil van de lokale bevolking* ventileerden en derhalve die aansluiting en bescherming zochten bij de Russische Federatie om zich te kunnen verdedigen tegen de *fascistische en ondemocratische* regeringen die voornemens waren om genocide te plegen op de *nieuwe* Russische inwoners.

Een reactie die Rusland was *opgedrongen*. De definitie „opgedrongen“ hebben de leiders in het Kremlin alweer van Joseph Goebbels¹⁷ overgenomen die met exact dezelfde kretologie verklaarde dat *Poolse*

¹⁶ Van Georgië zijn de provincies Abchazië en Zuid Ossetië feitelijk door de Russen geannexeerd en na de oorlog met Oekraïne zijn alle zuidelijke en oostelijke Oekraïense provincies bezet en omgedoopt in een nieuwe republiek: “Novorossyia”

¹⁷ Het wordt tijd voor deze boef in Rusland een paar standbeelden op te richten gelet op de waardevolle richtlijnen die Joseph heeft gegeven.

eenheden¹⁸ in augustus 1939 het relaisstation van Gleiwitz hadden aangevallen, een actie dat het directe excuus was om Polen binnen te vallen om het land samen met zijn toen nog *strategische partner* Joseph Stalin te verdelen.

****

Kapitein Fickweiler staat mismoedig te kijken naar de overstromde appelplaats waar rondom heen de containers zijn geplaatst voor de voorlopige onderkomens van zijn (tijdelijke) en pas opgerichte eenheid, de 43ste zelfstandige luchtverdedigingsbatterij. Naast de containers staan, afgedekt door een paar zeilen, twee *Fenneks*.

¹⁸ Later bleek dat de zogenaamde Poolse eenheden in Pools uniform gestoken Duitse strafgevangenen waren waarvan de overlevenden van het avontuur snel door de SD werden afgemaakt

Fennek met afvuurinstallatie Stinger

Bij de een heeft de versnellingsbak het begeven en bij de andere moet de startmotor worden vervangen. De hersteleenheid beschikt niet meer over voldoende reservedelen en de voertuigen moeten dus worden afgevoerd naar de naast hogere eenheid die in de omgeving van Kaunas in leegstaande fabriekshallen is ondergebracht.

Dat belooft verdomme wat, wanneer we strakjes, wat God verhoede, hier het verdedigend gevecht moeten gaan voeren, denkt Fickweiler. Het is eigenlijk te gek voor woorden dat de direct steunende herstel-eenheid al na een maand in volle vreedstijd zonder reservedelen zit. De wil om te repareren bij de mannen van de Batterij-herstelgroep onder leiding van Sergeant Majoor van Leersum is groot en de monteurs verrichten zoals gewoonlijk werkelijk kunststukjes om zelfs defecte onderdelen desnoods met vaak uit eigen zak betaalde onderdelen en zonder problemen te velde tijdens oefeningen te vervangen. Monteurs met „gouden handjes” blijken zelfs in staat om sommige onderdelen zoals doorgebrande dynamo’s en

lekke radiateurs en zelfs vastgelopen motoren met de nodige bekende Nederlandse improvisatie te repareren.

Wanneer hij zich herinnert hoe deze eenheid tot stand is gekomen, gaan de haartjes op zijn armen en in zijn nek nog steeds overeind staan. De 43ste

luchtverdedigingsbatterij bestond zes maanden geleden nog niet en moest letterlijk in allerijl uit de grond worden gestampt door de staf van de Koninklijke Landmacht. Om hals over kop een aanvaardbare afschrikking te bieden aan de luchtdreiging tegen de brigade.

Je moet als legerleiding maar durven zonder het schaamrood op je kaken te krijgen!

Een *aanvaardbare afschrikking* bieden aan de luchtdreiging!

Brallerig *Hokus Pokus* Nederlands dat het in de Tweede Kamer misschien goed doet, want daar worden de meeste problemen met dit soort holle rethoriek afgedaan, maar waar Jan of Marie Soldaat in Litouwen geen pap van kan koken.

Want wat is „aanvaardbaar“? En voor wie?

Na de grote algemene uitverkoop van de Landmacht, die ook wel „reorganisatie“ of nog bloemrijker „heroriëntatie“ zoals deze personele en materiële slachting vooral ter linkerzijde in het parlement, werd genoemd, beschikt de 43ste brigade, net als haar twee zusterbrigades¹⁹, sinds 1991 niet meer over eigen luchtverdedigingsmiddelen zoals de Pantser Rups Tegen Luchtdoelen (PRTL). Noch over een eigen afdeling veldartillerie die toentertijd als zelfstandige brigade-eenheden onder bevel van de brigades waren gesteld.

Vanaf 1994 werden alle luchtverdedigings- en vuursteuneenheden van de brigades en andere gevechts-ondersteunende eenheden van de andere - deels parate - brigades, *uit de sterkte genomen*.

Uit de sterkte genomen! Een fraai ogende bureaucratische omschrijving van *opgedoekt* worden, doch daar zou het niet bij blijven.

Voor die niets ontziende kapitaalvernietiging zouden in een Afrikaanse bananenrepubliek de verantwoordelijke politici als eenpans-maaltijd in grote kookpotten worden verwerkt en de generaals zouden aan een kort maar stevig stuk sisal aan een palmboom te drogen worden opgehangen.

Doch dat is jammergenoeg geen traditie in Nederland!

Hier verschuilen de verantwoordelijke generaals zich maar al te graag achter de ruggen van ondeskundige en populistische (burger)ministers die ook alleen maar geïnteresseerd zijn in hun eigen carrière en likkebaardend uitkijken naar een fraaie stoel in het Europees parlement of in de Europese Commissie.

---

¹⁹ De Nederlandse Landmacht beschikt anno 2018 nog over drie brigades: de 11de Luchtmobiele Brigade, de 13de Lichte Brigade en de 43ste Gemechaniseerde Brigade.

Falende en incompetente politieke leiders krijgen de gelegenheid om stilzwijgend het ene na het andere goedbetaalde baantje te bemachtigen, waarbij zo min mogelijk misbaar moet worden gemaakt om de situatie voor de Nederlandse belastingbetalers zo veel mogelijk onzichtbaar te houden.

Prachtige kleurenreportages in de alweer hiervoor genoemde prostituerende „kwaliteitsmedia“ met goed-ogende blondines in veelkleurig gevechtspak, „ge-fotoshopped“ zogenaamd ergens ergens in Mali, moeten de burgers laten geloven dat de Koninklijke Landmacht haar mannetje (en vrouwtje) staat en overal ter wereld aan vredesoperaties niet alleen zijn of haar steentje bijdraagt, doch hun inzet is bepalend voor wat er op het gehele Afrikaanse continent gebeurt. „Wanneer we in staat zijn om de rebellen in Mali een halt toe te roepen, vergroten we op termijn automatisch de veiligheid van ons land (voor het gemak maar direct de „Vrije wereld“ genaamd²⁰.) „Mali is één van de landen in de ring rond Europa waar het instabiel is. Dat is ook de reden dat we hier zijn: stabiliteit en veiligheid brengen.“ aldus de Minister President. Stabiliteit en veiligheid brengen in Afrika op duizenden kilometers bij ons vandaan. Maar wat zegt meneer Rutte over de stabiliteit en veiligheid in Oost Europa, niet meer dan 2000 kilometer verderop naar het oosten?

Zoals het volstrekt onbegrijpelijke besluit om deel te nemen aan een vredesoperatie in Mali, die gelukkig vorig jaar is beëindigd. „Verkenningen uitvoeren en inlichtingen verzamelen“ was de hoofdtaak.

Zonder helicopters??? Verkenningen??? In een dunbevolkt Afrikaans land waar Nederland zelfs in de verste verte geen enkele affiniteit mee had?

Maar alleh!

Politiek en publicitair kon daar gescoord worden.

En waar Nederlandse soldaten dus hun leven offerden om een volstrekt corrupte, groep middeleeuwse stamhoofden die de regering van het land vormden, miljonair te maken. Terwijl de militaire opdracht voor de Nederlandse eenheid nagenoeg zinloos was. In een land met 28 keer de oppervlakte Nederland en met een bevolking van 15 miljoen inwoners was na de val van Khadafi in een religieus dispuut beland waarbij de leiders elkaar en hun tegenstanders op ruime schaal afslachtten. De Verenigde Naties hadden op zich genomen om „De veiligheid en de stabiliteit van het land te herstellen.“ En **Nederland** moet daar een grote peperdure bijdrage aan leveren terwijl op 2000 kilometer afstand van de **Nederlandse grens**

---

²⁰ Je moet maar durven om als Minister President dit soort holle retortiek publiekelijk te maken!

een gefrustreerde grootmacht van plan is om „grenscorrecties“ uit te voeren. Die Nederland onvermijdelijk mee zal zuigen in een conflict waaraan ze conform haar NATO verdragsverplichting aan mee zal moeten doen.

Dus... Waar liggen de prioriteiten?

Het is een regelrechte schande, denkt Fickweiler, dat we alweer met zulk een stuk onbenul als verantwoordelijke minister van Defensie zijn opgescheept, want de laatste drie ministers hadden maximaal het inzicht van een majoor met Alzheimer die al vijftien jaar met FLO was. En dan nog bij elkaar opgeteld.

De functie van Minister of Staatssecretaris van defensie was zonder twijfel de meest lachwekkende sluitpost van elk kabinet. En dan ook nog beschamenderwijs tegenwoordig onder *mede-toezicht* van de Minister van Buitenlandse Zaken. Nauwelijks zwaargewichten in de afgelopen jaren, om maar weer eens een understatement te gebruiken. Bewindslieden die over mensenlevens beslisten onder dekking van een VN-besluit dat retorisch rammelde met het argument dat het ging om een „humanitaire noodzaak“. (alweer: gaap!)

Kopstukken zoals een met de hakken over de sloot afgestudeerd Schoevers-meisje. Of een van haar opvolgers; een mislukte accountant waartegen inmiddels al een strafrechtelijke procedure was begonnen vanwege corruptie en witwaspraktijken. Het klapstuk was een Minister van Defensie die als advocaat die lid was geweest van de *Groene Khmer* en zelfs al na vier maanden als volstrekt incompetent werd af gereserveerd door de minister-president.

En nu dan een ternauwernood afgestudeerde, voormalige docent van de Landbouwhogeschool in Wageningen, oorspronkelijk van linkse huize, doch na een persoonlijke politieke „heroriëntatie“ bij het CA onderdak had gekregen en die zoals zijn voorgangers geen enkele affiniteit heeft met „defensie“, maar bij het stoeltjes vullen van de ministersposten als gevolg van de op de uitslag van de verkiezingen gebaseerde zetelverdeling tegen zijn zin op die positie werd geparachuteerd.

Een ministerspost die voor ambitieuze en competente politici evenveel in trek was als de functie van tramconductor op lijn zeven in Rotterdam.

Je zult maar in een internationaal gezelschap verklaren dat je de Nederlandse minister of staatssecretaris van Defensie bent!

Of bent geweest?

Dat zou de nodige besmukte hilariteit opleveren!

En wanneer de aangezochte politicus/politica dan toch door ambitie of zelfoverschatting overmeesterd werd, hoe zou hij of zij dan moeten knokken om in geval van nood enige gevechtskracht op de mat te krijgen, die ten minste nog in staat zou zijn een *minimale* afschrikking te bieden tegen een geharde, in aantallen oppermachtige en technisch geavanceerde vijand?

De grondwettelijke hoofdtaak van onze Krijgsmacht, nota bene!

Wat deed hij eigenlijk nog bij de luchtverdediging? peinsde Fickweiler.

Daar was toch geen eer meer aan te behalen?

Dat is toch je reinste improvisatieprogramma geworden?

Want hoe zou een dergelijke nieuwe luchtverdedigingseenheid er dan uit moeten zien om effectief te zijn? Er was tijd noch geld beschikbaar om een gedegen organisatie van de grond te tillen en de eenheid moest dus worden samengesteld met spullen en personeel dat waar dan ook voorhanden was.

De staf van het luchtverdedigingscommando op de Peel had alle lucht- en landmacht-kennis van zaken en ervaring binnen de luchtverdediging bij elkaar geveegd om hiervoor een concept-structuur op papier te krijgen.

Op papier, wel te verstaan. Want in werkelijkheid werd elk voorstel op de hogere niveaus onmiddellijk gestopt door het bekende antwoord:

Onmogelijk! Voor uw overdreven wensenpakket hebben zij geen fondsen! Dus, generaal, admiraal, verzin een list!

We kunnen geen kant uit. En we zullen deze keer maar weer opnieuw een operationeel risico moeten nemen!

Dat zijn natuurlijk gemakkelijke doodoeners, maar uiteindelijk gaat het erom een eenheid bij elkaar te scharrelen, die een minimale bescherming kan bieden tegen het te verwachten enorme luchtoverwicht. Althans, bij een verrassingsaanval en gelet op de inzetbaarheids-percentages van de Europese NATO-landen.

Hoe zou een dergelijke grondgebonden eenheid eruit moeten zien?

Wat was er aan geschikte luchtverdedigingsmiddelen voorhanden?

De enige mobiele eenheid die in aanmerking zou kunnen komen, was de 13de Luchtverdedigingsbatterij. Maar die was door inzet op drie verschillende locaties in de wereld, de afgelopen vier jaar, nauwelijks

meer als coherente eenheid inzetbaar te noemen. Bij opdrachten in Libië en Jordanië was de batterij zwaar gesleten en daarna feitelijk niet meer operationeel.

Toen de behoefte aan luchtverdedigingsmaterieel voor de brigade werd geïnterpreteerd, verklaarde de commandant van het 1ste Duits-Nederlandse Legerkorps, waartoe de 43ste Gemechaniseerde Brigade organiek behoort, dat de Amerikanen drie vliegdekschepen in de Baltische Zee hadden gestationeerd, waaronder een luchtverdedigingsfregat vlak voor de Poolse kust die de luchtverdediging op grote afstand voor haar rekening zou nemen. Hoe moest dan de luchtverdediging van de brigade-eenheden worden gerealiseerd? En hoe moest de gevechtskracht van een dergelijke nieuwe eenheid worden opgevoerd?

Niet alleen op papier!

Neen, welke opsporingsmiddelen en welke wapensystemen zouden bij elkaar moeten worden gebracht om de manoeuvre- en vuursteuneenheden van de brigade met beschikbare middelen zo goed mogelijk te beveiligen? Welk materieel stond nog in de mobilisatiecomplexen ter beschikking? En hoe was de kwaliteit daar van? En waar moest het personeel voor die wapensystemen vandaan komen?

De 13de Batterij, de „moederbatterij”, was al een jaar of drie onderbemand. De dienstplicht werd weliswaar gereactiveerd eind 2018, maar de nieuw ingestroomde kanonniërs hadden nauwelijks kunnen oefenen onder operationele omstandigheden. Bovendien lag de soldij van de vrijwillig dienende manschappen en het kader uit de bekende bezuinigingsoverwegingen op vrijwel hetzelfde niveau van het minimumsalaris in de burgermaatschappij, dus de animo om als (tijdelijke) beroepsmilitair te dienen, was navenant. Er waren zelfs migranten op contract ingestroomd, die al lang blij waren met de minimale vergoeding en waarvoor als beloning zelfs een Nederlands paspoort in het vooruitzicht werd gesteld. Het reguliere Commando Luchtverdediging, een paars monster dat de resten van de nog operationele luchtverdedigingsmiddelen van de Land- en Luchtmacht commandeerde, zou alle vragen moeten kunnen beantwoorden. En dan bleven er nog een paar van die ietsiepietsie schijnbaar nietige, doch toch belangrijke zaken op te lossen:

Stel, je krijgt die club operationeel. Nou ja, operationeel? Je vult het met voldoende materieel en personeel. Dat is op papier hetzelfde! Hoe zou in bijvoorbeeld Litouwen de bevoorrading van die eenheid eruit moeten